

Na zámku ve Střezimíři v roce 1906

Hanuš Jelínek

(Úryvek z memoárů *Zahučaly lesy: kniha vzpomínek*, Praha 1947, s. 338–339.)

Když psal Jirásek svou povídku *Písničky*, jel se podívat na zámeček Střezmíř u Stupčic, který býval kdysi majetkem pana Jeníka z Bratřic. Vyprávěl nám o svém zájezdu a jeho vyprávění v nás vzbudilo chuť, také se tam podívat a pokusit se, zda by tam nebylo možno nalézt letní byt. Nájemce dvora, pan Karel Lipš, přijal nás velmi srdečně a skutečně jsme se dohodli, že v zámečku strávíme léto. Paní Lipšová, původem Němka ze severních Čech, mluvila plynně česky a také synové a dcera byli vychováni úplně po česku. Byla to milá rodina a vyvinul se mezi námi srdečný a přátelský poměr. Střezmířské panství náleželo paní Vlastě Stránecké, známé vlastence. Zámeček nebylo vlastně nic jiného, než solidní rozlehlý dům se sedlovou šindelovou střechou, postavený bez jakékoliv nádhery. Park byl nevelký, ale byly v něm staré mohutné lípy a za srpnových nocí, kdy úplněk stříbrně zářil, sedávali jsme dlouho v parku a jednou dokonce,

338

při zvuku harmoniky, na niž hrál mladý Lipš, dali jsme se všichni do tance, mladí i staří manželé. Ze Střezmíře vyjeli jsme si na krátký výlet do Solné komory a zažili jsme několik krásných dnů u hornorakouských jezer a na Schafberku.